תלמודו בידו

קידושין — דף ט עמוד א

א] אמרה למוכר מחרוזות "תן לי מחרוזת אחת", וביקש שתתקדש לו בה, מה הדין ?

ב] מהו נוסח שטר קידושין, ולמי מוסרו ?

ג] כיצד כותבים שטר מכירה של קרקע ?

ד] האם שטר קידושין צריך להיכתב לשמה, ומנין ?

א] **השיבה "תן תן":** אינה מקודשת. שאין זו הסכמה לקידושין, אלא כוונתה לומר תן לי כבקשתי שלא לשם קידושין.

השיבה "תן": לרבינא, מקודשת. שלשון זו מוכיחה שהסכימה לקידושין.

לרב סמא, אינה מקודשת, שאין זו הסכמה לקידושין. וכן הלכה.

ב] **קטנה:** כותב המקדש על נייר או חרס [אף שאין בו שוה פרוטה] "בתך מקודשת לי", או "בתך לי לאשה", ומוסרו לאביה [שאין יד לקטנה].

נערה: נוסח השטר כמו של קטנה, ומוסרו לאביה, או לנערה בהסכמת אביה.

בוגרת: כותב "הרי את מקודשת לי", ומוסרו לה, או לאביה אִם אמרה לו לקבל.

- המקור שהמקדש [שהוא הקונה] כותב את השטר, הוא הלכה למשה מסיני.

וחכמים הסמיכוה על "כי יקח איש אשה", שהתורה תלתה הקנין בבעל.

ג] המוכר כותב לקונה "שָׂדִי מכורה לך", ומקנה לו את השדה במסירת השטר לידו.

- המקור לכך שהמוכר כותב את השטר, הוא הלכה למשה מסיני.

וחכמים הסמיכוה על "ומכר מאחוזתו", הרי שהתורה תלתה הקנין במוכר.

ד] **הדין:** צריך להיכתב לשם אשה זו. כתב לשם אשה ונמלך מלקדשה, פסול לאחרת.

המקור: "ויצאה והיתה" להקיש גירושין לקידושין. וכשם שגט צריך לכותבו לשמה שנאמר "וכתב לה", כך שטר קידושין צריך להיכתב לשמה.

הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב".
שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com
נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו